

Иван Вазов

В нейните обятия

Съмна се. И тази нощ прекарах във нейните
обятия разкошни,
и спях, и на Искър слушах чаролейните
мелодии нощни.

Съмна се. Екнали на жаби, на птиците
звънливите орди;
закършил глас славей, въздуха орлиците
зацепили горди.

Усмивчат се зъбери, урви и върхове –
от слънце огрени;
прозорец пропуска планинските дъхове,
с живот напоени.

И влизат при мене зарите, свободата
и горското утро,
подавам глава и здрависвам природата:
„Добрутро! Добрутро!“

Юни, Черепишки манастир

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4734>]